

РЕШЕНИЕ

№ 8979

гр. София, 14.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **456** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Подадена е жалба от И. И. М. срещу Заповед № РТР23-РД56-2765 от 19.10.2023 г. на кмета на район „Т.“ към Столична община.
В жалбата се поддържа, че детето не е записано в срок в ДГ № 119 „Детска планета“, тъй като в срока в който е трябвало да се запише в тази градина, то е записано в друга детска градина – ДГ № 120 „Детство под липите“. В тази връзка изтъква, че детето не може да посещава едновременно две детски градини, което е причината да не се запише в заведението, посоченото в акта. Пояснява, че се след класирането майката и детето са променили настоящия си адрес (преместват се от район „В.“ в район „Т.“), което представлявало нов юридически акт. Веднага след промяна на адреса детето е отписано от ДГ № 120 „Детство под липите“ и са предприети действия по кандидатстване в детска градина в район „Т.“, но детето не е прието. Позова се на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредбата, според която детето не следва да е прието в прилежащия район, който е по настоящия му адрес. В тази връзка счита, че е налице сочената от Наредбата предпоставка.
Ответната страна – кметът на район „Т.“ - Столична община, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.
След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

С решение № 119 от 08.01.2025 г. по адм. д. № 5673/2024 г. по описа на Върховен административен съд, е отменено решение на АССГ и делото е върнато на друг състав на съда за разглеждане на подадената жалба, за което са дадени указания за излагане на мотиви по всички отменителни основания по чл. 146 АПК.

Не се спори, че И. И. М. е родител на детето Г. К. М., ЕГН [ЕГН].

По делото е приложена справка от системата на ИСОДЗ (Информационна система за обслужване на детските заведения) към Столична община, отнасящ се за детето Г. К. М..

От същата справка се установява, че на 12.05.2022 г. детето е прието в яслена група в ДГ № 120 „Детство под липите“, а впоследствие на 01.08.2023 г. е отписано по причина „отписано дете по желание на родителите“.

От справката на системата ИСОДЗ става ясно още, че на 12.05.2023 г. детето Г. М. е прието в ДГ № 119 „Детска планета“, но същото не е записано, при което на 26.05.2023 г. е елиминирано от класирането.

На датите 25.08.2023 г., 01.09.2023 г., 08.09.2023 г., 21.09.2023 г., 06.10.2023 г. и 20.10.2023 г. детето не е класирано в детска градина.

В системата е отразено, че детето е с настоящ адрес, намиращ се в район „Т.“ – Столична община. От изложеното в жалбата, неоспорено от ответника, се приема, че към 12.05.2023 г. и 26.05.2023 г. детето Г. М. е с настоящ адрес в район „В.“ – СО. Впоследствие е променен настоящия адрес на детето в район „Т.“ – Столична община, когато е участвало в класиранията от 25.08.2023 г., 01.09.2023 г., 08.09.2023 г., 21.09.2023 г., 06.10.2023 г. и 20.10.2023 г.

Не се спори, че ДГ № 119 „Детска планета“ се намира в район „В.“ – СО, а и това е видно от информацията на интернет сайта на ИСОДЗ.

Подадено е заявление № РТР23-КМ01-202/04.10.2023 г. от И. И. М. до кмета на район „Т.“ – Столична община, с което поискано за учебната 2023/2024 г. заплащане на компенсации за извършваните от нея разходи за обучението и отглеждането на детето ѝ Г. К. М..

В заявлението е декларирана, че обучението на детето ще се осъществява в частна детска градина и че за учебната 2023/2024 г. родителите не получават на друго основание от държавния бюджет или за сметка на оперативни програми средства за подпомагане на обучението и отглеждане на детето.

Последвало е издаване на оспорената Заповед № РТР23-РД56-2765 от 19.10.2023 г. на кмета на район „Т.“ към Столична община, с която на основание чл. 46 ЗМСМА, вр. чл. 10 от Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждането и обучението на децата, които не са приети в държавни или общински детски градини или училища поради липса на свободни места (Наредбата), е отказано на изплащането на компенсация за учебната 2023/2024г. по заявление № РТР23-КМ01-202/04.10.2023г. на лицето И. И. М., в качеството ѝ на законен представител на детето Г. М..

Отказът е мотивиран с това, че на 12.05.2023г. детето е участвало в класирането за учебната 2023/2024 г. и е прието в ДГ № 119 „Детска планета“, но не е записано в срок, което е в противоречие с изискванията на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредбата.

Оспорената заповед е подписана от заместник – кмета на район „Т.“ – Столична община. Същият е действал в условията на заместване, видно от Заповед № РТР23-РД15-652/19.09.2023 г. на кмета на район „Т.“ – Столична община, с която е

наредено на заместник – кмета да да замества кмета в периода от 22.09.2023г. до обявяване на изборните резултати, като изпълнява правомощията му във всички случаи предвидени от закона като кмет на район „Т.“ - СО. Първият тур на местните избори в страната се проведе на 29.10.2023 г., а оспорената заповед е издадена преди тази дата.

Издадена е Заповед № СОА 21-РД 09-414/16.03.2023 г. от кмета на Столична община, с която основание чл. 44, ал. 1, т. 1, т. 8 и т. 9 и ал. 2 ЗМСМА е възложено на кметовете на райони в Столична община да издават заповеди за определяне на размера на компенсацията за допустимите разходи или за прекратяване на компенсациите при наличие на съответните предпоставки.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от активно легитимирано лице, адресат на акта и в предвидения от закона срока, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

По делото е представена заповед № СОА21-РД09-414/16.03.2021 г. на кмета на Столична община относно разпределението на функциите между кмета на общината и кметовете на кметствата и районите, с която изрично се възлагат на кметовете на райони в Столична община правомощия да издават заповеди за определяне на размера на компенсацията за допустимите разходи за съответния период или за мотивиран отказ за изплащането на компенсация за недопустимите разходи, или за прекратяване изплащане на компенсациите при наличие на съответните предпоставки в Наредбата. Заповедта за делегиране на правомощия е издадена от кмета на Столична община на основание чл. 44, ал. 1, т. 1, 8, 9 и ал. 2 ЗМСМА във връзка със задълженията, възложени на общините с НУРПИС. В чл. 44, ал. 1, т. 9 ЗМСМА е предвидена законова възможност за кмета на общината да възлага свои функции на кметовете на райони. Д. на правомощията на кмета на общината е извършено на основание законовата разпоредба, с която е дадена възможност за възлагане на широк кръг от правомощия, без посочване на ограничения. Това налага извод, че атакуваната заповед е издадена от компетентен орган – кметът на район „Т.“ – СО, тъй като са му делегирани тези правомощия. В същото време заповедта е подписана от заместник – кмета на район „Т.“ – СО, който пък е действал в условията на заместване, видно от Заповед № РТР23-РД15-652/19.09.2023 г. на кмета на район „Т.“ – Столична община.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част, от които може да се изведе волята на органа при постановяване на отказа. Налице са някои неточности по отношение на посочения адресат в заповедта. Това е така, тъй като според чл. 3, ал. 1 от Наредбата правоимащи лица са родителите, а в разпоредителната част на заповедта е посочено „И. И. М., в качеството ѝ на законен представител на детето Г. М.“, т. е. така посоченото означава представителство и че последиците са за представлявания. Тази неточност се преодолява, доколкото на други места е посочено заявлението, подадено от И. И. М., което означава, че последиците са за жалбоподателката. В този смисъл посочена

неточност се дължи на факта, че органът се е опитал да посочи роднинската връзка, а вместо това е посочил представителство.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като са извършени необходимите действия (справка от ИСОДЗ) за установяване на релевантните факти по случая.

Не са допуснати нарушения на материалния закон.

Условията и редът за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите на родителите на деца от тригодишна възраст до постъпването им в I клас, пряко свързани с отглеждането и обучението им, когато децата не са приети в държавни или общински детски градини и училища поради липса на места за предучилищно образование в тях са уредени в Наредбата, приета с ПМС № 76 от 05.03.2021 г., обн. ДВ, бр. 20 от 09.03.2021 г., по силата на законовата делегация в чл. 283, ал. 15 ЗПУО.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредбата, родителите имат право да получат средства за компенсиране на разходите им, пряко свързани с отглеждането и обучението на децата им, ако едновременно са изпълнени условията, изброени в т. 1 – 6. Когато не са налице условията по чл. 3, кметът на общината издава мотивиран отказ за компенсиране на разходите, който може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

В чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредбата е регламентирано следното условие: детето е кандидатствало за прием съгласно съответните изисквания, определени по реда на чл. 59, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование, в целодневна или полудневна организация на предучилищното образование в държавна или общинска детска градина или училище, в чийто прилежащ район се намира настоящият адрес на детето, и не е прието поради липса на свободни места за съответната учебна година.

Според чл. 3, ал. 2 от Наредбата прилежащият район на детската градина или училището по смисъла на ал. 1, т. 1 и 3 включва районите на обхват, както и районите на обхват, с които граничи, определени в съответствие с изискванията на чл. 2а, ал. 1, т. 1 от Постановление № 100 на Министерския съвет от 8 юни 2018 г. за създаване и функциониране на Механизъм за съвместна работа на институциите по обхващане, включване и предотвратяване на отпадането от образователната система на деца и ученици в задължителна предучилищна и училищна възраст. За общините с районно деление, в които районите на обхват съвпадат с районите, определени със Закона за териториалното деление на столичната община и големите градове, по решение на кмета прилежащият район на детската градина или училището може да не включва граничните райони на обхват.

Жалбоподателката развива възражения, че детето не е прието в общинска детска градина, в чийто прилежащ район се намира настоящият адрес на детето, тъй като ДГ № 119 „Детска планета“ се намира в район, различаващ се от последващия (след промяната му от район „В.“ в район „Т.“) настоящ адрес на детето.

Разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредбата изисква детето да е кандидатствало за прием в общинска детска градина, в чийто прилежащ район се намира настоящия му адрес. Нормата има предвид всяко кандидатстване на детето, а не за отделни такива. Тази норма съответства на чл. 14, ал. 3 от Наредбата за прием на деца в общинските самостоятелни детски ясли, детски градини и в подготвителните групи в общинските училища на територията на Столична община (Наредба за прием на деца), според която класиранията се извършват по реда на желанията на родителя/настойника за

съответните общински СДЯ, ДГ и общинските училища.

В случая при първото кандидатстване детето е прието на 12.05.2023 г. в ДГ № 119 „Детска планета“, намираща се в район „В.“ – СО. Именно към този момент детето е било с настоящ адрес в този район „В.“ – СО, което не се оспорва от жалбоподателката, тъй като изрично е посочено в жалбата (стр. 2, последен абзац). Това означава, че в първото класиране детето е прието в общинска детска градина, в чийто прилежащ район се намира настоящият му адрес. Удовлетворено е искането според заявеното желание на жалбоподателката. Последваща промяна в желанието и смяна на адреса са ирелевантни за чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредбата, тъй като разпоредбата има предвид всяко кандидатстване на детето, т. е. достатъчен е един прием от няколко направени кандидатствания. Именно целта на Наредбата е да обезщети родителите, когато не са удовлетворени техните искания за прием, а настоящият случай не е такъв, тъй като с първото класиране детето е прието и към този момент (12.05.2023 г.) настоящият му адрес е съвпадал с района на детската градина, където е прието. Последващи кандидатствания, направени в резултат на нови желания, са ирелевантни, тъй като изискването на чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредбата не поставя точно определено кандидатстване. В тази връзка са правилни изводите на органа за липсата на изискването по чл. 3, ал. 1, т. 1 от Наредбата.

В допълнение следва да се посочи, че новият настоящ адрес на детето в район „Т.“ – СО също попада в прилежащия район по смисъла на чл. 3, ал. 2 от Наредбата, включващ граничните райони, а район „Т.“ – СО е съседен с район „В.“ – СО, където се намира ДГ № 119 „Детска планета“.

Също така в жалбата се твърди, че детето е било записано в ДГ № 120 „Детство под липите“ и е имало автоматично място в същата детска градина за учебната 2023/2024 г., а това е нарушение на изискването на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредбата.

Горното налага извод за неоснователност на жалбата срещу оспорваната заповед, поради което на чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК следва да се отхвърли оспорването.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, които за първата инстанция са в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, съответстващо на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

На основание чл. 226, ал. 3 АПК следва да се присъдят и разноските, направени пред касационната инстанция, които са 70 лева за държавна такса и 100 лева за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. М. срещу Заповед № РТР23-РД56-2765 от 19.10.2023 г. на кмета на район „Т.“ към Столична община

ОСЪЖДА И. И. М. да заплати Столична община сумата в размер на 270 лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: